

Sygn. akt V U 1781/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Adrianna Mongiallo

Protokolant: star. sekret. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku A. P., E. B., J. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o odstąpienie od orzeczenia o osobistej odpowiedzialności jako członka zarządu za zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przez płatnika Zakład (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

na skutek odwołania A. P., E. B., J. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 30 grudnia 2013 r. **znak** (...)

z dnia 30 grudnia 2013 r. **znak** (...)

z dnia 30 grudnia 2013 r. **znak** (...)

I. **zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 30 grudnia 2013 r. znak (...) w ten sposób, że ustala, iż wnioskodawca A. P. nie ponosi osobistej odpowiedzialności jako członek zarządu za zaległości z tytułu nieopłaconych przez Zakład (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w P., składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w kwotach i za okresy objęte zaskarżoną decyzją,**

II. **oddala odwołania E. B. i J. Z.,**

III. **zasądza od wnioskodawców E. B. i J. Z. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kwoty po 7 200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt V U 1781/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 grudnia 2013r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. orzekł o osobistej odpowiedzialności E. B. z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu za zaległości z tytułu nieopłaconych składek przez płatnika (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., w wysokości odpowiednio:

1. na ubezpieczenia społeczne:

-410.115,84 zł z tytułu nieopłaconych składek za okres od grudnia 2007r. do lutego 2009r.

-267.548,00 zł z tytułu odsetek za zwłokę liczonych na dzień 30 grudnia 2013r.

-10.574,60 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych,

2. na ubezpieczenie zdrowotne:

-94.356,79 zł z tytułu nieopłaconych składek za okres od stycznia 2008r. do lutego 2009r.

-59.875,00 zł z tytułu odsetek za zwłokę liczonych na dzień 30 grudnia 2013r.

-2.060,60 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych,

3. na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

-33.747,94 zł z tytułu nieopłaconych składek za okres od stycznia 2008r. do lutego 2009r.

-21.597,00 zł z tytułu odsetek za zwłokę liczonych na dzień 30 grudnia 2013r.

-886,90 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych.

Decyzją z 30 grudnia 2013r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. orzekł o osobistej odpowiedzialności J. Z. z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu za zaległości z tytułu nieopłaconych składek przez płatnika (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., w wysokości odpowiednio:

1. na ubezpieczenia społeczne:

-410.115,84 zł z tytułu nieopłaconych składek za okres od grudnia 2007r. do lutego 2009r.

-267.548,00 zł z tytułu odsetek za zwłokę liczonych na dzień 30 grudnia 2013r.

-10.574,60 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych,

2. na ubezpieczenie zdrowotne:

-94.356,79 zł z tytułu nieopłaconych składek za okres od stycznia 2008r. do lutego 2009r.

-59.875,00 zł z tytułu odsetek za zwłokę liczonych na dzień 30 grudnia 2013r.

-2.060,60 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych,

3. na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

-33.747,94 zł z tytułu nieopłaconych składek za okres od stycznia 2008r. do lutego 2009r.

-21.597,00 zł z tytułu odsetek za zwłokę liczonych na dzień 30 grudnia 2013r.

-886,90 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych.

Decyzją z 30 grudnia 2013r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. orzekł o osobistej odpowiedzialności A. P. z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu za zaległości z tytułu nieopłaconych składek przez płatnika (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., w wysokości odpowiednio:

1. na ubezpieczenia społeczne:

-207.664,78 zł z tytułu nieopłaconych składek za okres od maja 2008r. do listopada 2008r.

-133,544,00 zł z tytułu odsetek za zwłokę liczonych na dzień 30 grudnia 2013r.

-4.827,00 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych,

2. na ubezpieczenie zdrowotne:

-61.043,91 zł z tytułu nieopłaconych składek za okres od maja 2008r. do listopada 2008r.

-39.095,00 zł z tytułu odsetek za zwłokę liczonych na dzień 30 grudnia 2013r.

-1.265,30 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych,

3. na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

-19.428,18 zł z tytułu nieopłaconych składek za okres od maja 2008r. do listopada 2008r.

-12.438,00 zł z tytułu odsetek za zwłokę liczonych na dzień 30 grudnia 2013r.

-403,60 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych

W uzasadnieniach wszystkich ww. decyzji organ rentowy powołując się na treść art. 116 Ordynacji podatkowej oraz art. 17, 46 i 47 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – podał, iż w sprawie zaistniały przesłanki uzasadniające orzeczenie o odpowiedzialności ww. członków zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., gdyż prowadzone w stosunku do tej spółki postępowanie egzekucyjne okazało się bezskuteczne, co zostało potwierdzone postanowieniem Sądu Rejonowego w Legnicy, V Wydziału Gospodarczego, z dnia 20 marca 2012 r. w sprawie o sygn. V GUp 3/09, stwierdzające zakończenie postępowania upadłościowego, a E. B., J. Z. i A. P. w okresach wskazanych w decyzjach, w czasie których powstały zaległości składowe, pełnili funkcję członków zarządu ww. spółki. W toku zaś prowadzonego postępowania administracyjnego wnioskodawcy nie wykazali przesłanek uwalniających ich od odpowiedzialności z tytułu nieopłaconych składek.

Odwołania od ww. decyzji wnieśli wszyscy ww. byli członkowie zarządu: E. B., J. Z. i A. P..

Skarżący E. B. zarzucił naruszenie:

1. art. 116 § 1 pkt 1 lit. a ustawy z 27 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa w zw. z art. 21 ust. 1 w zw. z art. 11 ust. 1 ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze, poprzez błędne przyjęcie, że we właściwym czasie nie złożył wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (...) Sp. z o.o., w sytuacji gdy taki wniosek we właściwym czasie, tj. 26 listopada 2008 r., został zgłoszony, co stanowi przesłankę wyłączającą zastosowanie ww. przepisu,

2. art. 116 § 1 pkt 1 lit. b Ordynacji Podatkowej, poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy w okresie objętym postępowaniem stan zdrowia skarżącego wykluczał faktyczny jego wpływ na funkcjonowanie spółki (...) Sp. z o.o., gdyż w związku ze stanem zdrowia psychicznego w rzeczonym okresie E. B. poddany był leczeniu, w tym w warunkach hospitalizacji, co stanowi przesłankę negatywną odpowiedzialności za zobowiązania spółki wobec braku winy strony we wcześniejszym niezgłoszeniu wniosku o upadłość spółki,

3. art. 116 § 1 Ordynacji Podatkowej, poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, w szczególności poprzez pominięcie przez ZUS aspektu solidarnej odpowiedzialności członków zarządu, a tym samym nie wskazanie w części orzekającej o solidarnej odpowiedzialności wszystkich osób ponoszonych orzeczoną odpowiedzialność,

4. art. 120 i art. 121 § 1 i § 2 Ordynacji Podatkowej, poprzez niedokonanie prawidłowej oceny prawnej i rzeczowej stanu faktycznego, dogłębnego zbadania stanu faktycznego, a w konsekwencji poprzestanie na błędnej kwalifikacji tego stanu oraz błędnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego;

5. art. 122, art. 123, art. 180 i art. 187 § 1 Ordynacji Podatkowej poprzez ich niezastosowanie i zaniechanie wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy oraz niedostateczne zgromadzenie materiału dowodowego i wydanie decyzji w oparciu o niewłaściwie zgromadzony materiał dowodowy, w tym poprzez niezbadanie okoliczności związanych ze stanem zdrowia skarżącego, faktycznego jego wpływu na działania spółki, co stanowi przesłankę negatywną w zakresie winy lub jej braku.

Wskazując na powyższe, E. B. wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Odwołujący J. Z. zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie art. 24 ust. 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego niezastosowanie oraz art. 116 Ordynacji podatkowej, poprzez uznanie, że skarżący nie wykazał, że we właściwym czasie zgłoszony został wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...). W uzasadnieniu podniósł, że składki za okres od grudnia 2007 r. do listopada 2008 r. uległy przedawnieniu, gdyż art. 24 ust. 4 ww. ustawy systemowej przewiduje 5-letni termin przedawnienia tych składek.

A zatem, najstarsze składki, tj. za miesiąc grudzień 2007 r. uległy przedawnieniu w dniu

16 stycznia 2013 r., a ostatnie z wyżej wskazanych, tj. składki za listopad 2008 r. przedawniły się w dniu 16 grudnia 2013 r. Podniósł też, że wniosek o ogłoszenie upadłości spółki zgłoszono we właściwym czasie, prowadzone było postępowanie likwidacyjne, wyznaczony został syndyk, który uregulował bieżące zobowiązania, w tym na rzecz ZUS. Wskazał nadto, iż wyrokiem sądowym został uniewinniony od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 585 k.s.h.

Podnosząc powyższe, J. Z. wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i zasądzenie na jego rzecz od organu rentowego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Skarżący A. P. w odwołaniu zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanej decyzji polegający na przyjęciu, że w okresie wystąpienia zadłużenia z tytułu składek pełnił on funkcję członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w P.,
- naruszenie prawa materialnego, w szczególności art. 116 o.p., polegające na wydaniu decyzji o odpowiedzialności subsydiarnej członka zarządu, pomimo tego że skarżący w okresie od maja do grudnia 2008 r. nie pełnił funkcji członka zarządu spółki (...),
- naruszenie prawa materialnego, w szczególności art. 108 § 2 ust. 2 pkt a i d o.p., polegające na wszczęciu postępowania o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej pomimo niewydania decyzji określającej wysokość ustawowych odsetek za zwłokę, a wykazanie ich jedynie za okres do 30.12.2013 r. w skarżonej decyzji.

Wskazując na powyższe, A. P. wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu powołał te same argumenty, co w zaskarżonych decyzjach. Dodatkowo podniósł, że nie można się zgodzić ze stwierdzeniem, iż skarżący złożyli wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...) we właściwym terminie, tj. w dniu 26 listopada 2008 r., ponieważ spółka trwale zaprzestała płacić długi na wiele miesięcy przed złożeniem wniosku o upadłość, o czym świadczy fakt, iż zaskarżona decyzja obejmuje zaległości za okres od grudnia 2007 r. Zdaniem ZUS, usprawiedliwieniem niezgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości nie może być też podnoszona przez E. B. okoliczność, że w okresie, w którym powstały zaległości składkowe stan jego zdrowia wykluczał faktyczny wpływ na funkcjonowanie spółki. Skoro –jak twierdzi ten skarżący– zmagał się on z poważną chorobą, to w takiej sytuacji logiczne wydaje się przyjęcie, że winien zrezygnować z pełnionej funkcji, by umożliwić przejęcie swoich obowiązków osobie w pełni dyspozycyjnej, czego jednak nie uczynił. Mógł on również zwrócić się do zgromadzenia wspólników o powołanie

jeszcze jednego członka zarządu, który na czas jego niezdolności do aktywnego pełnienia obowiązków członka zarządu, prowadziłby sprawy spółki. Organ rentowy zwrócił nadto uwagę na to, że zadłużenie spółki z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne dotyczy okresu od grudnia 2007r., a E. B. - jak wynika z treści odwołania - leczy się psychiatrycznie od sierpnia 2008 r. A zatem, zadłużenie powstało na długo przed chorobą odwołującego. Zdaniem organu rentowego, nie jest wymagane wskazywanie w decyzji, że odpowiedzialność danego członka zarządu jest odpowiedzialnością solidarną z pozostałymi członkami zarządu. Skoro postępowanie w przedmiocie orzeczenia o odpowiedzialności za zaległości składkowe spółki toczyło się w stosunku do wszystkich osób, wobec których można było orzec odpowiedzialność za zaległości składkowe, to nie można uznać, że brak orzeczenia o odpowiedzialności solidarnej wszystkich tych osób w jednej decyzji skutkuje naruszeniem przepisu art. 116 § 1 o.p. Solidarność takich osób wynika wprost z przepisu prawa.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia składek ZUS zaprzeczył, aby składki za okres od grudnia 2007 do listopada 2008 r. uległy przedawnieniu. Organ rentowy przywołał nie tylko treść art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, ale też treść art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców. Podał, że w niniejszej sprawie przedawnienie składek określonych zaskarżoną decyzją rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r., liczone zgodnie z przepisami obowiązującymi przed nowelizacją, nie nastąpiłoby wcześniej niż przedawnienie liczone w oparciu o art. 24 ust. 4 ustawy systemowej w aktualnym brzmieniu, dlatego bieg 5-letniego terminu przedawnienia ww. składek, na który powoływał się skarżący J. Z., rozpoczął się od 1 stycznia 2012r. W związku z powyższym, składki określone zaskarżoną decyzją nie uległy przedawnieniu.

ZUS dodatkowo zarzucił, że z powołanej przez skarżącego A. P. uchwały nr (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) z dnia 12 kwietnia 2008 r. wynika, że skarżący z dniem 12 kwietnia 2008r. został odwołany jedynie ze stanowiska „Dyrektora Zarządu”, a nie ze stanowiska członka zarządu. Organ rentowy podkreślił, że wymieniony figurował w KRS w całym okresie, którego dotyczą zaległości objęte zaskarżoną decyzją. Został on wykreślony z KRS dopiero na podstawie wpisu z 29 grudnia 2008 r., a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy o KRS domniemywa się, że dane wpisane do rejestru są prawdziwe. Organ rentowy podał także, że wbrew twierdzeniu ww. skarżącego, nie naruszył on art. 108 § 2 pkt 2 lit a i d o.p., gdyż w niniejszej sprawie przepisy te w ogóle nie mają zastosowania. Wynika to z faktu, że przepis art. 31 ustawy systemowej, który reguluje stosowanie Ordynacji podatkowej w stosunku do należności składkowych, nie odsyła do art. 108 § 2 o.p. Tym samym dla odpowiedzialności osoby trzeciej z tytułu zaległości składkowych nie jest wymagane uprzednie wydanie przez organ rentowy decyzji ustalającej zobowiązanie płatnika składek.

Organ rentowy wskazał też, że każdy z wnioskodawców niezasadnie domaga się uchylecia zaskarżonej decyzji, gdyż przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., na podstawie którego orzeka Sąd, takiej możliwości nie przewiduje.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. prowadziła działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Spółka zajmowała się produkcją maszyn do obróbki kamienia.

W 2006r. wspólnikami spółki byli: J. W., E. B., J. Z., A. P. i Z. G..

W zarządzie spółki w 2006 r. zasiadali: J. W., E. B. i J. Z..

W dniu (...) zmarł J. W.. W związku z powyższym powstała potrzeba uzupełnienia składu zarządu spółki.

Uchwałą nr (...)z dnia 30 czerwca 2007 r. Zgromadzenie Wspólników spółki powołało na kolejną roczną kadencję zarząd w składzie: A. P. - dyrektor, E. B. - zastępca dyrektora, J. Z. - zastępca dyrektora.

W dniu 12 kwietnia 2008 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki, na podstawie art. 203 k.s.h., podjęło uchwałę nr (...)o odwołaniu A. P. z dniem 12 kwietnia 2008 r. ze stanowiska Dyrektora Zarządu. Powodem odwołania

A. P. z funkcji członka zarządu - dyrektora była chęć zatrudnienia przez spółkę fachowca do spraw marketingu, który zastąpiłby w zarządzie A. P..

Wniosek o wpis zmian w składzie zarządu (wykreślenie członka zarządu A. P.) do KRS złożony został przez członków zarządu spółki: E. B. i J. Z. dopiero 10 grudnia 2008 r. Do wniosku dołączono uchwałę nr (...) z 12 kwietnia 2008 r., bez protokołu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników, na którym ww. uchwałę podjęto. Wykreślenie A. P. jako członka zarządu spółki (...) z KRS nastąpiło wpisem z 29 grudnia 2008 r.

W czerwcu 2007r. ww. spółka zatrudniała ok. 50 pracowników. Z tego tytułu była zobowiązana do opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Według stanu na dzień 31 grudnia 2007 r. wartość majątku (...) Sp. z o.o. wynosiła łącznie 3.279.490,88 zł, zobowiązania ogółem wynosiły 3.137.078,97 zł, w spółce występowała nadwyżka majątku nad zobowiązaniami w kwocie 142.411,91 zł. Na ten dzień potencjał majątkowy spółki wynosił 104,5%.

Na dzień 8 lutego 2008 r. spółka posiadała wymagalne i nieuregulowane zobowiązania wobec wierzycieli:

- (...) w kwocie 204,06 zł wymagalne na dzień 17 grudnia 2007 r.,
- (...) Sp. z o.o. w kwocie 5.000 zł wymagalne od 8 lutego 2008 r., potwierdzone nakazem zapłaty Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 27 stycznia 2009 r. (IX GNc 101/09),
- Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 13,28 zł, dotyczącej niezapłaconej składki na ubezpieczenia społeczne za grudzień 2007 r., wymagalnej na dzień 15 stycznia 2008 r.

Ponadto spółka na dzień 31 grudnia 2007r. miała zadłużenie wobec ZUS na kwotę 3 137 087,97 zł.

W dniu 8 lutego 2008r. spółka stała się niewypłacalna, a osoby zobowiązane do jej reprezentacji obciążał obowiązek złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Zgłoszenie w sądzie wniosku o ogłoszenie upadłości (...) Sp. z o.o. powinno nastąpić do 22 lutego 2008 r.

Według stanu na dzień 31 października 2008 r. wartość majątku (...) Sp. z o.o. wynosiła łącznie 2.066.241,34 zł, zobowiązania ogółem wynosiły 2.645.228,11 zł, w spółce występowała nadwyżka zobowiązań nad majątkiem w kwocie 578.986,77 zł. Potencjał majątkowy spółki na ten dzień wynosił 78,10% i zmalał w porównaniu z potencjałem majątkowym obliczonym na dzień 31 grudnia 2007 r.

E. B. w dniu 28 lutego 2008 r. zgłosił się do lekarza POZ, z zaburzeniami pracy serca. Wykonane badania były prawidłowe. Lekarz postawił rozpoznanie (...) - reakcja na stres i zaburzenia adaptacyjne. W lipcu 2008 r. podjął leczenie w Poradni (...). W miesiącu tym został też skierowany do leczenia szpitalnego w (...) Szpitalu (...) w Z., gdzie przebywał od 25 lipca 2008r. do 29 sierpnia 2008r. Podczas pobytu w szpitalu u E. B. rozpoznano zaburzenia adaptacyjne typu depresyjno lękowego (...). W epikryzie karty informacyjnej z 28 sierpnia 2008r. wskazano, że pacjent został skierowany do oddziału z powodu znacznego pogorszenia stanu psychicznego związanego z niespodziewanym pogorszeniem statusu materialnego. Z powodu zaburzeń natury psychicznej (zaburzeń adaptacyjnych typu przedłużonej reakcji na depresyjnej, epizodu depresyjnego w stopniu umiarkowanym, zaburzeń depresyjnych nawracających) E. B. poddawany był hospitalizacji w (...) Szpitalu (...) w Z. w 2009 r. i w 2010r., ostatnio w okresie od 9 września do 14 października 2010r.

W dniu 26 listopada 2008 r. E. B. i J. Z. złożyli wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...).

Postanowieniem z dnia 9 marca 2009 r. Sąd Rejonowy w Legnicy, V Wydział Gospodarczy, ogłosił upadłość obejmującą likwidację majątku dłużnika (V GU 328/08). Po przeprowadzeniu postępowania upadłościowego - postanowieniem z 20 marca 2012 r. (w sprawie V GUp 3/09) Sąd Rejonowy w Legnicy stwierdził zakończenie

postępowania upadłościowego. Na listę wierzytelności ZUS zgłosił wierzytelność w kwocie 2 022 917,90 zł. - obejmującą należności z tytułu składek za okres od stycznia 2003r. do lutego 2009r. - uznana została cała zgłoszona kwota (zgłoszenie nr (...)). Łączna kwota zgłoszonych wierzytelności wyniosła ponad 2,8 mln zł. Zaspokojenie wierzycieli zabezpieczonych rzeczowo i wierzycieli w I kategorii wyniosło 65%. Wierzytelność ZUS zaspokojono w kwocie 228 643,67 zł.

Wykreślenie spółki z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nastąpiło w dniu 11 lipca 2012 r.

Pismami z 26 listopada 2013r. organ rentowy zawiadomił wnioskodawców: E. B., J. Z. i A. P. o wszczęciu postępowania mającego na celu orzeczenie o ich odpowiedzialności jako członków zarządu za zobowiązania spółki (...) Sp. z o.o. w P..

Decyzjami z 30 grudnia 2013r., zaskarżonymi w niniejszej sprawie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. orzekł o osobistej odpowiedzialności E. B., J. Z. i A. P. z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu za zaległości z tytułu nieopłaconych składek w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. za okres od grudnia 2007 r. do lutego 2009 r. (w przypadku E. B. i J. Z.) i za okres od maja 2008 r. do listopada 2008 r. (w przypadku A. P.).

dowód: -dokumenty z akt ubezpieczeniowych, w tym: zawiadomienia o wszczęciu postępowania z urzędu, decyzje z 30.12.2013 r. wraz z potwierdzeniami odbioru

- uchwała nr (...) z 12.04.2008 r., k. 60;

- uchwała nr (...)z 30.06.2007 r., k. 61;

- dokumenty rejestrowe, k. 139-148;

- dokumenty z akt sprawy upadłościowej SR w Legnicy o sygn. V GU 328/08 i V GUp 3/09;

- dokumentacja medyczna E. B., k. 11-31, 182-184;

- opinia biegłego sądowego z zakresu ekonomii i wyceny przedsiębiorstw, k. 222-266;

- informacja - wydruk z Systemu PESEL2-SAD dot.J. w., k. 294-295v;

- przesłuchanie wnioskodawcy A. P. k. 155v-157 i 158, e-protokół z 02.06.2015r. 00:09:37 i nast. oraz 01:22:49 i nast.;

- przesłuchanie wnioskodawcy J. Z. k. 157-158, e-protokół z 02.06.2015r., 00:42:33 i nast.;

- przesłuchanie wnioskodawcy E. B. k. 186v, e-protokół z 19.11.2015r.

00:09:14 i nast.;

- akta komornicze Km (...)i Km(...);

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. P. zasługiwało na uwzględnienie. Niezasadne okazały się odwołania E. B. i J. Z..

Na wstępie wskazać należy, że Sąd orzekający w I instancji w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie ma uprawnień do uchylenia zaskarżonej decyzji. Przepis art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c., na podstawie którego proceduje Sąd, nie przewiduje bowiem takiej możliwości. W myśl § 1 tego przepisu sąd oddala odwołanie, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia, a zgodnie z jego § 2 - w przypadku uwzględnienia odwołania, sąd zmienia w całości lub w części zaskarżoną decyzję organu rentowego i orzeka co do istoty sprawy. Wobec powyższego, wniosek każdego z ubezpieczonych o uchylenie zaskarżonej decyzji z przyczyn proceduralnych nie mógł zasługiwać na uwzględnienie.

Przechodząc do meritum stwierdzić należało, iż w rozpoznawanej sprawie sporu nie budziło, że spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. jako płatnik składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w okresach wskazanych w zaskarżonych decyzjach nie realizowała ciążących na niej obowiązków w zakresie zapłaty ww. składek. Skarżący nie kwestionowali ani istnienia tych zaległości ani ich wysokości. Kwestią sporną było natomiast, czy skarżący mogą zostać obciążeni odpowiedzialnością za zaległości ww. spółki z tytułu składek w kwotach i za okresy wskazane w zaskarżonych decyzjach z 30 grudnia 2013 r. skoro zgłoszony został wniosek o ogłoszenie upadłości ww. spółki.

Sytuację powyższą reguluje przepis art. 116 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.jedn.: Dz.U. z 2012 r., poz. 749), który poprzez odesłanie zawarte w art. 31 i 32 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, znajduje odpowiednie zastosowanie do zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zgodnie z treścią § 1 cyt. przepisu, w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonych decyzji, za zaległości podatkowe (w niniejszej sprawie –składkowe) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art. 52 powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu (§ 2). Przepisy powyższe stosuje się również do byłego członka zarządu (§ 4).

W myśl zaś art. 107 § 1 i § 2 pkt 1, 2 i 4 o.p. w zw. z art. 32 i art. 32 u.s.u.s., odpowiedzialność osób trzecich za zaległości płatnika z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych obejmuje: należność główną, odsetki za zwłokę oraz koszty postępowania egzekucyjnego. Odpowiedzialność tę osoby trzecie ponoszą całym swoim majątkiem solidarnie z płatnikiem.

W rozpoznawanej sprawie Sąd na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu nie miał wątpliwości, że egzekucja zaległości składowych na rzecz ZUS z majątku spółki okazała się bezskuteczna. Świadczą o tym w sposób niebudzący wątpliwości akta egzekucji komorniczej oraz dokumenty związane z przeprowadzonym postępowaniem upadłościowym, w ramach którego Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako wierzyciel nie uzyskał zaspokojenia swoich wierzytelności. Wątpliwości przy tym nie budzi, czego zresztą skarżący nie kwestionowali, że majątek spółki został w wyniku przeprowadzonego postępowania upadłościowego zlikwidowany, a spółka wykreślona z rejestru KRS. Nie ma zatem żadnych składników majątkowych, z których można by było dalej prowadzić jakąkolwiek egzekucję. Stąd też przesłanka bezskuteczności egzekucji w niniejszej sprawie została wykazana i nie budzi wątpliwości.

Odwołujący w niniejszej sprawie twierdzili jednak, że zwolnili się z odpowiedzialności za zaległości składkowe spółki, albowiem w odpowiednim czasie zgłosili wniosek o ogłoszenie upadłości spółki.

Jak wskazano wyżej, przepisy Ordynacji podatkowej, które poprzez odesłanie zawarte w art. 31 i 32 ustawy systemowej stosuje się również do zaległości składowych, przewidują ściśle określone przesłanki, których wykazanie powoduje zwolnienie członka zarządu/byłego członka zarządu spółki z odpowiedzialności za zaległości składkowe spółki. Należą do nich:

- wykazanie, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo
- wykazanie, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez winy członka zarządu,
- wskazanie mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości spółki w znacznej części.

Wykazanie ww. przesłanek zwalniających członka zarządu lub byłego członka zarządu do odpowiedzialności za zaległości składkowe spółki obarcza te podmioty (tj. członka lub byłego członka zarządu), a nie organ ubezpieczeń społecznych (tak: SN w wyroku z 14.05.2008r., II UK 283/07).

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawcy E. B. i J. Z. nie wykazali, aby w ich przypadku wystąpiła którakolwiek ze wskazanych wyżej przesłanek wyłączających ich odpowiedzialność. Przesłankę polegającą na zgłoszeniu we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości Sąd zbadał, powołując na tę okoliczność biegłego sądowego z zakresu ekonomii i wyceny nieruchomości. Ww. biegły, po analizie dokumentacji z postępowania upadłościowego spółki (...) Sp. z o.o., stwierdził, iż ww. spółka stała się niewypłacalna w rozumieniu art. 11 ust. 1 ustawy z 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe (w brzmieniu obowiązującym w dacie stwierdzenia niewypłacalności) już w dniu 8 lutego 2008 r. W tym dniu bowiem spółka posiadała wymagalne i nieuregulowane zobowiązania wobec trzech wierzycieli, tj. wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 13,28 zł, dotyczące bieżącej niezapłaconej składki na ubezpieczenia społeczne za grudzień 2007 r., wymagalnej na dzień 15 stycznia 2008 r., wobec (...) w kwocie 204,06 zł wymagalne na dzień 17 grudnia 2007 r. i wobec (...) Sp. z o.o. w kwocie 5.000 zł wymagalne od dnia 8 lutego 2008 r., potwierdzone nakazem zapłaty Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z 27 stycznia 2009 r. (IX GNc 101/09). A zatem, w myśl art. 21 ust. 1 ww. ustawy (w brzmieniu obowiązującym w 2008 r.), osoby uprawnione do reprezentacji spółki członkowie jej zarządu, którymi w tym czasie byli wnioskodawcy, zobowiązani byli najpóźniej do dnia 22 lutego 2008 r. złożyć w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości spółki. Wymienieni nie uczynili tego w ww. terminie. Wniosek taki złożyli w sądzie dopiero w dniu 26 listopada 2008 r. E. B. i J. Z. - ówcześni członkowie zarządu spółki. Powyższe sprawa, że nie uwolnili się oni od odpowiedzialności za zaległości składkowe zlikwidowanej spółki. Biegły sądowy powołany w niniejszej sprawie wyjaśnił dodatkowo, iż art. 11 Prawa Upadłościowego reguluje dwie postacie niewypłacalności: pierwszą określa ust. 1 wymienionego przepisu, a drugą ust. 2. W myśl tego ostatniego przepisu, dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje. Według stanu na dzień 31 grudnia 2007 r. wartość majątku spółki (...) jeszcze przewyższała jej zobowiązania (o 142.411,91 zł), a zatem na ten moment wierzyciele spółki jeszcze mieli szanse na zaspokojenie swoich wierzytelności, jednakże już w październiku 2008 r., a więc tuż przed zgłoszeniem przez członków zarządu wniosku o upadłość spółki jej zobowiązania przewyższyły wartość jej majątku o kwotę aż 578.986,77 zł, co spowodowało znaczne zmniejszenie możliwości zaspokojenia wierzycieli. Potencjał majątkowy spółki z 104,5% zmniejszył się do 78,10%. Biegły sądowy analizując powyższe przesłanki niewypłacalności stwierdził, iż pierwsza przesłanka - określona treścią art. 11 ust. 1 Prawa upadłościowego ziściła się wcześniej niż druga - określona treścią art. 11 ust. 2 ww. ustawy. Nie mniej jednak o niewypłacalności spółki świadczy ziszczenie się którejkolwiek z ww. przesłanek, a nie obu łącznie. Dlatego, zdaniem biegłego sądowego, mimo że nie można stwierdzić, aby w lutym 2008 r. spółka była niewypłacalna w rozumieniu art. 11 ust. 2 Prawa upadłościowego, to na pewno co najmniej na dzień 8 lutego 2008 r. była niewypłacalna w rozumieniu art. 11 ust. 1 tej ustawy, gdyż na ten dzień zaprzestała

wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych (na rzecz trzech wskazanych wyżej wierzycieli). Mimo to członkowie jej zarządu w ciągu najbliższych 2 tygodni, ani nawet w najbliższym miesiącu, nie złożyli wniosku o upadłość spółki. Na ten krok zdecydowali się dopiero 26 listopada 2008 r., a więc w terminie znacznie przekraczającym termin odpowiedni, o którym mowa w art. 21 ust. 1 p.u. Ponadto wskazać należy, że z akt upadłościowych wynika, iż zadłużenie spółki już wówczas było bardzo wysokie i na dzień złożenia wniosku o upadłość wynosiło ponad 2 mln zł. W toku postępowania upadłościowego sporządzono listę wierzytelności, przy czym zaspokojenie wierzycieli i to zabezpieczonych rzeczowo i w I kategorii wyniosło 65%. Z uznanej wierzytelności na rzecz ZUS w kwocie 2 022 917,90 zł zaspokojono jedynie 228 643,67 zł.

W świetle powyższego, zdaniem Sądu, wnioskodawcy E. B. i J. Z. nie uwolnili się od odpowiedzialności za nieopłacone w terminie i w pełnej wysokości składki do ZUS przez spółkę (...) Sp. z o.o., której członkami zarządu byli w okresie objętym zaskarżonymi decyzjami.

Na uwzględnienie nie zasługiwały przy tym twierdzenia E. B., że nie ponosi on winy za niezgłoszenie wniosku o upadłość spółki w odpowiednim terminie, gdyż w związku ze stanem zdrowia psychicznego poddany był leczeniu, w tym w warunkach hospitalizacji. Wnioskodawca ten twierdził, że jego zaburzenia psychiczne związane były ze śmiercią współnika J. W., który faktycznie spółką zarządzał i podejmował w niej wszystkie najważniejsze decyzje. Taką wersję podtrzymywali też świadkowie – żona J. B. i syn M. B.. Twierdzenia powyższe nie znajdują jednak odzwierciedlenia w materiale dowodowym sprawy, w szczególności w dowodach z dokumentacji medycznej wnioskodawcy. Jak wynika bowiem z informacji z Systemu PESEL2-SAD (k. 294-295v), J. W. zmarł (...) E. B. zaś psychiatrycznie zaczął się leczyć dopiero w lipcu 2008 r., a więc po ponad 1,5-roku od śmierci ww. współnika. Nawet gdyby uznać, że pierwsze objawy choroby wystąpiły u wnioskodawcy w lutym 2008 r., kiedy to zgłosił się na konsultację do lekarza POZ, to i tak niewiarygodnym jest, aby przyczyną reakcji stresowych była śmierć ww. współnika, która miała miejsce ponad rok wcześniej. Ponadto, o niewiarygodności powyższych twierdzeń świadczy też zapis w karcie informacyjnej z leczenia szpitalnego z lipca 2008 r., w epikryzie której wpisano, iż wnioskodawca skierowany został do szpitala z powodu znacznego pogorszenia stanu psychicznego związanego z niespodziewanym pogorszeniem statusu materialnego. W ww. zapisie nie ma zatem mowy o śmierci współnika. Jest natomiast jednoznaczny zapis, że: „jest współwłaścicielem spółki, drugi współnik doprowadził do bankructwa i wkrótce zmarł, spoczywa na nim odpowiedzialność za długi ok. 1,5 mln zł. Pacjent załamał się psychicznie zaistniałą sytuacją, dlatego że odpowiada własnym majątkiem. Od kilku dni przestał chodzić do pracy, napięty, rozstrzęsiony emocjonalnie”. Wnioskodawca zdawał sobie zatem sprawę z sytuacji spółki i odpowiedzialności za jej zobowiązania. W świetle tych uwag, zdaniem Sądu, twierdzenia E. B. jakoby przyczyną jego problemów zdrowotnych była śmierć J. W., nie zasługują na wiarę. W ocenie Sądu, problemy zdrowotne tego wnioskodawcy nie zwalniają go z odpowiedzialności za zaległości składkowe spółki z powodu braku winy w niezgłoszeniu w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki. Jak wskazuje się w orzecznictwie, choroba i związane z nią okresy niezdolności do pracy członka zarządu spółki nie wykluczają same w sobie przypisania mu winy za niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości. Wina członka zarządu powinna być oceniana według kryteriów prawa handlowego, czyli według miary podwyższonej staranności oczekiwanej od osoby pełniącej funkcję organu osoby prawnej prowadzącej działalność gospodarczą, a zatem miary uwzględniającej pewne podwyższone ryzyko gospodarcze związane z prowadzeniem tej działalności. Jeżeli członek zarządu jest chory, a nie jest to choroba wykluczająca podjęcie przez niego odpowiednich decyzji gospodarczych, można od niego oczekiwać, że podejmie akty staranności służące zapewnieniu prawidłowego prowadzenia spraw spółki w czasie choroby. W orzecznictwie przyjmuje się również, że braku winy w niezłożeniu we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki nie usprawiedliwia też choroba psychiczna. Jeśli bowiem członek zarządu w tym czasie posiadał pełną zdolność do czynności prawnych, a więc był w stanie kierować swym postępowaniem, to dokonywane przez niego czynności prawne zachowują walor ważności (por. np. wyrok WSA w Białymstoku z 5.03.2014 r., I SA/Bk 42/14). W ocenie Sądu, skoro w niniejszej sprawie E. B. przez cały okres choroby zachował pełną zdolność do czynności prawnych, a w listopadzie 2008 r. (czyli już po pierwszej hospitalizacji w Oddziale (...)) podpisał wraz z drugim członkiem zarządu wniosek do Sądu o ogłoszenie upadłości spółki, to - w świetle tych okoliczności - nie można uznać, że choroba psychiczna uniemożliwiała mu kierowanie własnym postępowaniem. Najistotniejsze jest jednak to, że w okresie, do którego - wedle twierdzeń biegłego - powinien być zgłoszony wniosek o upadłość (tj. do 22 lutego 2008 r.) - a na ten

moment badane są okoliczności wyłączające winę w niezgłoszeniu wniosku o upadłość - E. B. miał pełną zdolność do działania, gdyż w tym czasie jeszcze się nie leczył. Pierwszą wizytę, i to u lekarza POZ, a nie psychologa czy psychiatry, odbył dopiero w dniu 28 lutego 2008 r. Nawet jeśli uznać, że ww. wnioskodawca nie czuł się na siłach podejmować w spółce pewnych decyzji, to okoliczność ta nie zwalnia go z odpowiedzialności. Mógł bowiem złożyć rezygnację z funkcji członka zarządu (jeśli uważał, że nie był w stanie tej funkcji pełnić) albo doprowadzić do powołania jeszcze jednego członka zarządu, który lepiej niż on zająłby się sprawami spółki. Skoro tego nie zrobił, aktualnie uznać należy, że albo nie interesowały go w ogóle sprawy spółki (co świadczy o jego winie), albo że nie dochował należytej staranności w prowadzeniu spraw spółki, jakiej wymaga się od członka zarządu (co również uzasadnia przyjęcie jego winy).

W świetle tych uwag, Sąd nie miał wątpliwości, że problemy zdrowotne wnioskodawcy E. B., które pojawiły się u niego pod koniec lutego 2008 r., nie pozbawiły go możliwości prowadzenia spraw spółki, w tym możliwości złożenia w stosownym czasie wniosku o upadłość spółki. Intensywne leczenie psychiatryczne, połączone z hospitalizacją, wnioskodawca podjął dopiero w lipcu 2008 r., a więc na długo po czasie, do którego mógł - mając do tego predyspozycje - złożyć wniosek o upadłość. Do tego czasu wnioskodawca funkcjonował w spółce tak samo, jak pozostali członkowie. Doprowadzono również do wyłączenia z zarządu A. P. w dniu 12 kwietnia 2008r. Zarząd podejmował zatem decyzje mające na celu poprawę sytuacji spółki i próbę włączenia do zarządu fachowca - menadżera - w miejsce A. P.. Dalsze pogorszenie sytuacji finansowej, brak fachowca do kierowania spółką spowodowała znaczne pogorszenie stanu psychicznego E. B. doprowadzając w konsekwencji do jego hospitalizacji. Skutkiem powyższego jest zatem uznanie, iż ponosi on odpowiedzialność za zobowiązania składkowe spółki wskazane w zaskarżonej decyzji, gdyż skutecznie nie wykazał żadnej z przesłanek tę odpowiedzialność wyłączających. Na uwzględnienie nie zasługiwał przy tym jego wniosek o powołanie biegłego sądowego z zakresu medycyny. Przedłożona w sprawie dokumentacja lekarska jest bowiem czytelna i - zdaniem Sądu - wystarczająca do poczynienia ustaleń na okoliczność winy bądź braku winy E. B. w niezłożeniu wniosku o upadłość spółki w odpowiednim terminie.

Niezasadny, zdaniem Sądu, okazał się także zarzut wnioskodawcy J. Z. dotyczący przedawnienia części zobowiązań składkowych objętych zaskarżoną decyzją, a dokładnie zobowiązań za okres od grudnia 2007 r. do listopada 2008 r. Ww. odwołujący, składając powyższy zarzut, powołał się na aktualną treść art. 24 ust. 4 ustawy systemowej, zgodnie z którą: „Należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-6.” W ocenie Sądu, odwołanie się jednak jedynie do treści ww. przepisu w aktualnym jego brzmieniu jest niewystarczające do dokonania oceny zarzutu przedawnienia należności składkowych, podniesionego przez ww. wnioskodawcę.

Przypomnienia wymaga, że przepis art. 24 ust. 4 ww. ustawy systemowej był wielokrotnie nowelizowany. I tak, w okresie, w którym powstawały zobowiązania składkowe spółki (...), za które odpowiedzialnością obciążono J. Z. (a także E. B.) (tj. w kwestionowanym okresie między grudniem 2007r. a listopadem 2008r.), przepis ten miał następujące brzmienie: „Należności z tytułu składek przedawniają się po upływie 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-5d.” Ww. przepis został następnie znówelizowany ustawą z 16 września 2011r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. Nr 232, poz. 1378). Zgodnie z jego brzmieniem po nowelizacji (a więc aktualnym), należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-6. Zwrócić jednakże należy uwagę, iż w art. 27 ust. 1 i 2 powołanej ustawy nowelizującej z 16 września 2011r. wprowadzono regulację, zgodnie z którą, do przedawnienia należności z tytułu składek, którego bieg rozpoczął się przed 1 stycznia 2012 r. (a więc jak w niniejszej sprawie - do należności za zakwestionowany okres od grudnia 2007 r. do listopada 2008 r.) stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym tą ustawą, z tym, że bieg przedawnienia (wynoszący 5 lat) rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 r. Jeżeli jednak przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Mając na uwadze powyższe regulacje, stwierdzić należało, iż przedawnienie należności składkowych za zakwestionowany okres (tj. od grudnia 2007 r. do listopada 2008 r.) - liczone zgodnie z dotychczasowymi przepisami przewidującymi 10-letni termin przedawnienia - zakończyłoby się odpowiednio między styczniem 2018 r. a grudniem 2018 r. Liczony zaś od dnia 1 stycznia 2012r. - zgodnie ze znówelizowanymi przepisami- 5-letni termin przedawnienia

dla ww. składek upływałby w styczniu 2017 r., a więc byłby on korzystniejszy dla zobowiązanego. W sprawie zastosować należało więc przepis art. 24 ust. 4 ustawy systemowej w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2012r. Skoro zatem ZUS powiadomił wnioskodawców o wszczęciu postępowania dotyczącego orzeczenia o odpowiedzialności za zaległości składkowe spółki końcem listopada / początkiem grudnia 2013 r., a zaskarżone decyzje wydał 30 grudnia 2013r., to uczynił to przed upływem terminu przedawnienia należności składkowych określonych decyzjami, który przypadałby na dzień 1 stycznia 2017r.

W rozpoznawanej sprawie od odpowiedzialności członka zarządu za zaległości składkowe spółki, zdaniem Sądu, uwolnił się jedynie wnioskodawca A. P.. Organ rentowy w decyzji z 30 grudnia 2013 r. obciążył tego członka zarządu odpowiedzialnością za składki obejmujące okres od maja do listopada 2008 r. Z materiału dowodowego sprawy wynika natomiast, że w okresie tym A. P. nie pełnił już funkcji członka zarządu.

Sąd przyjmuje ugruntowane w orzecznictwie stanowisko, że wpisy w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dotyczące ujawnienia imion i nazwisk członków zarządu oraz sposobu reprezentowania spółki mają charakter deklaratoryjny. W myśl bowiem art. 201 § 4 k.s.h., członek zarządu spółki z o.o. jest powoływany i odwoływany uchwałą wspólników. Oznacza to, że takie powołanie (odwołanie) jest skuteczne w stosunkach wewnętrznych spółki, a wpis zmiany w składzie osobowym zarządu w rejestrze sądowym ma tylko charakter deklaratoryjny. Odwołanie członka zarządu spółki, nie ujawnione w rejestrze, nie zwalnia go jednak automatycznie od odpowiedzialności wynikającej z art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 749). W sytuacji bowiem, gdy członek zarządu, mimo ważnego zapisu w rejestrze sądowym, kwestionuje fakt bycia członkiem zarządu w dacie powstania zobowiązania, winien wykazać w toku postępowania przed organami podatkowymi lub przed sądem, że został skutecznie odwołany z tej funkcji (por. wyrok NSA z 10.06.2014 r., II FSK 1687/12). W ocenie Sądu, A. P. w toku niniejszego postępowania przedłożonymi dokumentami wykazał, że w dniu 12 kwietnia 2008 r. został skutecznie odwołany z funkcji członka zarządu. Organ rentowy co prawda twierdził, że odwołanie ww. wnioskodawcy nastąpiło z funkcji dyrektora, a nie członka zarządu, ale, w ocenie Sądu, wątpliwości nie budzi, że funkcja ta była nierozzerwalnie związana z funkcją członka zarządu. Na podstawie bowiem tej samej uchwały, którą A. P. przedstawił w niniejszym postępowaniu, Sąd rejestrowy (nie mając w tym zakresie żadnych wątpliwości) wykreślił jego dane z rejestru jako członka zarządu, choć nastąpiło to - z przyczyn niezależnych od tego wnioskodawcy - dopiero 29 grudnia 2008r. Odpowiedzialność jednak za złożenie stosowanego wniosku o wykreślenie danych odwołanego członka zarządu z KRS spoczywała w tym okresie na pozostałych w składzie zarządu osobach, a więc na E. B. i J. Z.. Niedopełnienie przez wymienionych ww. obowiązku nie może jednak powodować negatywnych konsekwencji dla wnioskodawcy A. P.. W świetle powyższego zatem, w ocenie Sądu, odwołanie ww. skarżącego z funkcji członka zarządu - w myśl art. 202 § 4 k.s.h. - uznać należało za skuteczne z dniem 12 kwietnia 2008 r. Skoro zaś organ rentowy obciążył tego wnioskodawcę odpowiedzialnością za zobowiązania składkowe spółki za okres, w którym nie był on już członkiem zarządu, tj. za okres od maja do listopada 2008 r., nie można uznać, że decyzja ZUS stwierdzająca powyższe, jest prawidłowa.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, stwierdzić należało, iż w sprawie nie było podstaw do obciążania A. P. odpowiedzialnością za zaległości składkowe spółki (...) Sp. z o.o. w P. powstałe w okresie i kwotach wskazanych w decyzji z 30 grudnia 2013r., znak: (...). Stąd też decyzja ta - na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. - podlegała zmianie, w sposób określony w pkt I wyroku.

Ponieważ odwołania pozostałych wnioskodawców nie zawierały uzasadnionych argumentów skutkujących zmianą zaskarżonych przez nich decyzji Sąd uznał, iż decyzje te są prawidłowe i odpowiadają prawu. Skutkiem powyższego było oddalenie odwołań E. B. i J. Z., na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Na marginesie tylko wskazać należy, że niezasadny był argument skarżącego E. B. jakoby zaskarżona decyzja była wadliwa z uwagi na to, że ZUS nie zawarł w niej stwierdzenia o solidarnej odpowiedzialności członka zarządu z pozostałymi członkami zarządu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego reprezentowane jest m.in. takie stanowisko, że nie jest konieczne wydanie jednej wspólnej decyzji w stosunku do wszystkich członków zarządu jako dłużników i określenie w niej, że ich odpowiedzialność jest solidarna. Solidarność tej odpowiedzialności wynika bowiem wprost

z przepisów ustawy (art. 369 k.c. w zw. z art. 116 § 1 o.p.). Wydanie jednej decyzji dotyczącej wszystkich członków zarządu z danego okresu istotne jest dla samych dłużników, którzy po uregulowaniu należności dochodzonych przez ZUS mogą wystąpić wobec pozostałych członków zarządu z roszczeniami regresowymi, jednak wydanie osobnych decyzji o odpowiedzialności poszczególnych członków zarządu nie stoi tym roszczeniom na przeszkodzie. Zaspokojenie wierzyciela składkowego przez któregokolwiek z dłużników - nawet, gdy decyzje nie wskazywały na solidarną odpowiedzialność dłużników - wywołuje skutek w postaci zwolnienia pozostałych dłużników oraz rodzi, z mocy art. 376 k.c., po stronie tego dłużnika, który spłacił dług, prawo regresu wobec pozostałych dłużników (por. wyrok SN z 13.02.2013 r., I UK 483/12). Tylko pominięcie przez organ rentowy wydania decyzji wobec któregokolwiek z członków zarządu spółki wyłącza możliwość dochodzenia przez osoby, które spełniły świadczenie względem organu rentowego, roszczeń regresowych przysługujących im wobec innych członków zarządu. W rozpoznawanej sprawie jednak sytuacji takiej nie było. Trzema bowiem (przy czym dwoma zasadnymi) decyzjami wydanymi tego samego dnia, po przeprowadzeniu uprzednio wspólnego postępowania wyjaśniającego, organ rentowy orzekł o odpowiedzialności wszystkich członków zarządu spółki (...) Sp. z o.o. w P.. Nie pominął więc w decyzjach żadnego z członków zarządu tej spółki. Strony mają przy tym świadomość, jakie osoby zostały objęte ww. decyzjami z tego chociażby względu, że i Sąd prowadził wspólne z ich udziałem postępowanie.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.